

לח:

עין משפט
נר מצוה

ב א ב חי' פכ"ב מהל'
אישות הל' ו סמנ לאיון
סא טור ש"ע אה"ע סי' ז
סעיף יא וסיומן קס סעיף
ה:

מא ג מ"י סס טושיע
סס סימן 5 סעיף ט:
מב ד מ"י פ"ה מהל'
נחלות הלכה ה סמג
עשין 5 טושיע מ"מ ס"י
רפ סעיף יב:
מג ה מ"י פ"ב מהל'
סוטה הל' 1 סמג
עשין מה טור אה"ע סימן
קטו וסימן קעח:

תורה אור השלם

1. והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשירת
האיפה קמח שערים לא
יצק עליו שמן ולא יתן
עליו לבנה כי מנחת
קנאת הוא מנחת זכרון
מזכרת עון;

במדבר ה טו

סוף דע"י

ב"ש אומרים תמכור.
עשההם חרקה אל
תשקהם לא; כיבודות עמו.
נפל הבית בעליו ועל
אביו. על לאונו ועל שקר
אזניו ואין ידוע ממנו
קיום ורשעים ב"ש קבור.
עליו ועל מורשיו. על
לאונו ועל מישישיו. כגון
לאונו לאונו לא חמי שקר
אזניו, שאין להם קיום יותר
מחזקו ורשקו חמי ליושן
(משם). ורדה עליו. על
רשקו כחובות אשה
ובעל חוב. ואין על ממה
לפרסו (משם). והחזק בשמו.

תוספות ישנים

[illegible]

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

וַיִּקַּח נָשׂוּאָה עִישָׁה סֶפֶק נְשׂוּאָה. וְאִפְ"ה לנ"ה הוּא בְּחֻמָּה יוֹרֵשׁ
הַאֵב לְחֻמָּה עֲדִיפָא שִׁים לָנוּ לְהַחֲזִיק מַלְּה בְּחֻמָּה אֹתוֹ
שֶׁשֶׁבַע: דָּא"י מ"ה וְדָא נְשׂוּאָה וְהָתָּן בְּפָלִי א"ה ב"ו. מִכְּמָה מַשְׁמִית
וְהָתָּן פֶּרֶק יֵשׁ נִחְלִין (ב"ב דף קה). שֶׁבַעֵל יוֹרֵשׁ אֵת אֲשֶׁתוֹ הוּא מִלִּי
וְיִסְתַּחֵךְ אֵלַם מִסְפָּא דְּהִסְוֵל דְּלִימִי
עַל שֶׁבַע (כֹּהֵל לְמִלּוּחִי): דְּרָא"א א"ה אִידִי
וְדָא. שֶׁבַעֵל (ס) שֶׁלֵּה:

קסכרי ב"ש שטר העומד אצות
בגבוי דמי. אבי גופיה
זאת ליה הכי כפרק האשה שפלו
הטעות דף פא. וס' ללכת לשמע
הזרה סכרה: **לנא** נוטלת
כתובה ולא שותות. והא דתנן כריס פ'
הרוסה (וטעם דף גג:) הרוסה וסומרת
וכס לא שותות ולא נוטלות כתובתן
למה פלגי ב"ש אורי' דלמס היא
הנאה אצטע בין שפנה וסומרת ואסרה
עמה על בעלה אבל הכא בעשה
הסומרת היתה יכולה ליעדק בשמה
עוד **דנארוסה** וסומרת כיון אין
לחובה כעדות על דת כס אשה
יכולה ליעדק כדקאמר רבס בגמ':
בה"א או שותות או לא נוטלת
ב'. הך דרגס כמסכת
טועה (דף מה.) לא שותות ולא נוטלות
(והנהיג) כתבו שם כמו שמגיע הש"ס
תנן: **ואבי** אבותיה טהא. וס'
אזכרה תקשי ליה למה נוטלת כל
הכתובה ממקם וי"ל לפי שיהא כהא
טעמא כרי ויורשין בטעמא שפס:
וספס

האב אומרים הכן מת ראשון ואחר כך מת האב וב"ה
ואח"כ מת הבן ב"ש אומרים יחלוקו וב"ה אומרים יגב
ירשי האב ודאי וב"ה ספק וקאתי ספק ומוציא מידי וד
העומד לגבות כגבוי דמי ומנא תימרא דתנן "מתו בעלי
אומרים נוטלות כתובתן ואינן שותות וב"ה אומרים או
כתובתן או שותות והביא האיש את אשתו אמר רחמ
שלא שותות לא נוטלות כתובתן והא הכא דספק ה
נאי וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי אלא ש"מ "שטר ה
אב"י לותביה מהא דלמא כתובת אשה שאני משום
"מתניתין לא פליגי ולא והא " קתני מתה מה יעשה
הנכנסים ויוצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבע
אומרים נכסים בחזקתן הכי קאמר מתה מה יעשה בכ
הנכנסים והיוצאים עמה ב"ש אומרים יחלוקו יורשי
וב"ה אומרים נכסים בחזקתן א' אמר רב אשי מתנ"י נמי די
הבעל עם יורשי האב " ולא קתני יורשי האב עם יורשי
ישיא דנפלו לה כשהיא שומרת יבם סיפא דנפלו לה

וְסִתְמָה טַלְמִים לְפָנֵי יוֹרְשֵׁן דְּלִילֹו ב"ח מִיַּחְסָר גִּזְבִּינָה עַד שִׁיחֻקִּים מִוִּילָה אֶת הַחַיִּי מִדֹּאֵי: **כְּגֹוִי** כְּלֹמֶר גְּדוֹל כֹּחַ הַשְּׁטֵר עַד יִמְיָם הַלֶּכֶךְ סֶפֶק וּסְפֶק הוּא וְאִין כֵּאן חֻקָּה לֹא יוֹתֵר מִזֶּה אֶת הַכֹּחַ הַזֶּה הוֹחֵק וְיִרְשֵׁם: **מִחוּ** בְּעִלְיָן. כֹּל אֲשֶׁה שְׁקֵלָה לֹה בְּעִלְהָ וּסְפֶק לֹה כְּחוּבָה: **לֹא** שׁוּטֹת. בְּעִנְיָן וְהִלָּה הָאֵלִים אֶת אֲשֶׁמוֹ וְיִלְכָּה: **מִדִּי** וְיִלְכָּה. לֹא ש"מ סֶפֶר ב"ש שְׁטֵר הָעוֹמֵד לְגִבּוֹת כְּגֹוִי דְּמִי וְיִוִּין שִׁמְחָה וְיִלְכָּה וְאִין כֵּאן חֻקָּה מִוִּילָה מִדִּי וְדֹאֵי. וְגִבּוֹי נֶפֶל הַבֵּית כֹּחַ שְׁטֵר כְּדוּלָּה אֲנִל לְעִלּוּי מִיָּנִה לִיכָּה ל"מ.ד. וְגִבּוֹי נֶפֶל הַבֵּית כֹּחַ שְׁטֵר מִוִּירְשֵׁן שְׁהִי לֹא הוֹחֵק בֹּו זֶה בְּנִסְקִים וְהַשְּׁטֵר זֶה יוֹלָא עֲלֵי ב"ח דְּדֹאֵי הִלָּה שְׁטֵר כְּגֹוִי דְּמִי וְיִרְשֵׁם אִינֶם כְּלוֹם וְאִם הֵן לְעִמְדֵיהֶם מִקְרָא מִשּׁוֹם טַמְאָה דְּשְׁטֵר הָעוֹמֵד לְגִבּוֹת כִּי אֹחֲזִינָה לְרֹגְלָהּ: **הַשֵּׁל** דְּמִתְנִי הִיא בְּפֶדֶר גָּשִׁים הִדְכָּה נָמִי סֶפֶק מִוִּילָה מִדִּי וְדֹאֵי: יִיחִיָּה וְנִשְׁאִין הֵן בְּעִנְיֵי הַנֶּשֶׁם וְיִתְרָו לְהַנְשֵׁא לְפִיכָךְ הַחֻקִּים מִסָּבִיב: **יִיחִיָּה** נָמִי אֲכֻמוּבָה אֲמִירִי יִתְלֻקִּין וְקִטְלוּ וְיִרְשֵׁן יִדִּיר (ו) מִסָּבִיב וְגַם יִתְסַחֵם מִמֶּה וְגִבּוֹי יִרְשֵׁן אֶל חִישְׁיָן לְחִינָה כְּדֹאמֶר בְּאֻלְמֵנָה יִרְוֹנָה וְיִתְחַקֵּן יוֹרְשֵׁי הַבְּנֵל לֵלָּה יִתְנֶה כְּחוּבָה לְגִבּוֹת מַחֲסִים לֹא כִּי שְׂהִיָּה מִחוּקָּה: **וְאֵשׁ** דְּשִׁמְעִין לֹא לְאִזִּי כְּבִמְנוּת פֶּרֶק הַשֵּׁל (דף סה.) מִתְנֵינָה וְיִתְנֶה קֹא יִרִית כְּחוּבָה וְלֹא מִאֲחִיו אֲנִל לְעִשְׂקֵלֹו יוֹרְשֵׁן לִדְלֵה כִּי שְׁעוֹמֵד לְגִבּוֹת הוּא לֵלָּה יִתְנֶה כְּחוּבָה לְגִבּוֹת מַחֲסִים: **יִרְשֵׁי הַבְּנֵל** וְיִתְרָו מִיָּה שֶׁנָּה רִישָׁל דְּפִלְגִי וְאֵמָּה שֶׁנָּה אֵמָּה שֶׁנָּה דְּפִלְגִי וְיִתְרָו מִיָּה אֵמָּה שֶׁנָּה שׁוֹמֵרֵת מִיָּה נֶפֶל לֹא מִדִּי ב"ש יִירְשֵׁה הֵלָּה וְדֹאֵי וְיִתְנֶה וְכִתְחַלֵּה וְיִהִי אִם מִיָּה יוֹרְשֵׁה יוֹרְשֵׁן אֹתָהּ לֵלָּה מִהֵנָּה יִזְקֶה לְ

דיצטם במקום בעל קאי ואף למ"ד נתנה כ

סיפא. דגבי נשואה בעלמא לא
בדיעבד הבעל מויליא מיד
היא ולא כנשואה ממזם קיימ
ולכ"ה חוקה עדיפא:] ויקס

זיקת נשואה עושה ספק נשואה זיקת ארוסה
עושה ספק ארוסה דאי ס"ד ודאי ארוסה
מודים כ"ה שמוכרת ונותנת וקיים והתנן
16 נפלו לה נכסים משנתארוסה ב"ש אומרים
תמכור וב"ה אומרים "לא תמכור אלו ואלו
מודים 2 שאם מכרה ונתנה קיים אלא ש"מ
זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה זיקת נשואה
עושה ספק נשואה דאי ס"ד ודאי נשואה
ב"ש אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי
האב והתנן 10 נפלו לה נכסים משנשאת אלו
ואלו מודים 2 שאם מכרה ונתנה שהבעל
מוציא מיד הלכותות אלא שמע מינה זיקת
נשואה עושה ספק נשואה אמר ליה רבה
אדמפלגי בגופה ולאורז מיתה לפלגו
בחייה ולפירות אלא אמר רבה אידי ואידי
דנפלה כשהיא נשואה זיקת נשואה עושה
ספק נשואה רישא דאידי קיימא הוה לה
אידי ודאי ואינינו ספק 10 ואין ספק מוציא
מידי ודאי סיפא דמתה הללו באין לירש
והללו באין לירש ויחלוקו אייתיביה אביי
ולב"ש אין ספק מוציא מידי ודאי והתנן
17 נפל הבית עליו ועל אביו עליו ועל
מורישיו והיו עליו כתובת אשה וב"ה יורשי
חר כך מת האב וב"ה אומר האב מת ראשון
לוקו וב"ה אומרים 7 נכסים בחזקתו והא
הבא ספק ומוציא מידי ודאי קסברי ב"ש 17 שמר
נזמרא דתנן 17 מתו בעליהן עד שלא שתי ב"ש
ותות וב"ה אומרים או שותות או לא נוטלות
ש את אשתו אמר רחמנא לויכא אלא 17 מתוך
מן אורחא דהא דספק הוא ספק נזאי ספק לא
אי אלא ש"מ 17 שמר העומד לנכות כגבוי דמי
ת אשה שאני משום 17 חנינא ולותביה כתובה
17 קתני מתה מה יעשה בכתובתה ובנכסים
ירים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב וב"ה
מר מתה מה יעשה בכתובתה ושבעה נכסים
אומרים יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב
מר רב אשי מתני' נמי דיקא דקתני יחלוקו יורשי
י יורשי האב עם יורשי הבעל ש"מ אבי' אמר
יבם סיפא דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל
וקסבר

מיתסר גווינא עד שיחזיקוהו צ"ד בהם: **ובעל חוב ספק**
 כלומר גדול כח השטר וכמו שמחזיק הנכסים (א) והרי
 הה לה יורש מזה אם האב מת ראשון וחזק (ב) מירדל
 אשה שקלא לה בעלה ונסתרה ומת עד שלא שטתה נט
 אש את אשתו וליכא: **מירדל**. מירד יורשי הבעל שהן
 לגבות כגבוי דמי וכוון שמת עמדי הנכסים מיר בחוקתה
 אלא דלי לא כגבוי דמי וטעמא משום דאמי ספק ומזילא
 זילא למ"ד. וגבי נפל הבית קאמר יתלוקו דמי ספק אמרי
 ננכסים והשטר זה יוצא עליו ולא על האב הלכך ספק
 פיס אינא כלום ואם הבן מת ראשון נמצאו יורשין ודל
 עומדי לגבות כי אחיהם לרבה מנפל הבית דתנן במי ש
 נפל ספק מוציא מירדל: ואזי להכי לא אחיהם ש
 להשאיל לשיכר החזיקוהו מספק: **ולבנים כמותה דמנא**
 יורשין דידה (ד) מספק וגבו כמותה כמותה מיכא דהוי
 ינא כדאמר באלמנה נחומה (כמותה ז): א"כ היו יורשיה
 לגבות מחיים וכל שהיא מזה בחייו של יום לא גבו
 פל האשה (דף פא). ניתנה כמותה לגבות מחיים לז"ש
 כל דלישקלי יורשין דילה כמותה על שמעין ליה: דליש
 לגבות מחיים: **יורשי הבעל** יורשי האב. נכסי מלוג
 י שגא סיפא דפליגי ומתריה לאו משום דנרישא היא ק
 וי צ"ש דירשיה האב ודחין ונכסים בחזקתן אלא רישא דנפס
 אחתה לאב מהאי זיקא למיקני נכסי דהשטח: **סיפא**

ידיכם במקום בעל קאי ואף למ"ד נחנה כחובה לגבות מחייב ה"מ להתחייב בהכורה

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

נח' ולא קתני יורשי האב
עם יורשי הבעל. ע' יומא
דף פה ע"כ נחום' ישנים
ל"ה תשובה ינ"ט פ"ו
מ"ב לטהרות:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר לה
ימי בעל כרחו כולדו
וילנה"ה (ב) ד"ה יורשי אב:
אב: אב: אב: אב:
(ג) ד"ה כנני וכן כננס:
דמי וסמי הן: (ד) ד"ה
וילתניה ממחנה וכן
רש"י ידע דספק וכן
וגט: (ה) רש"י ד"ה היא
לה יחיי ודל שדקף שלה.
יבד ויחיי לומר דספק אינה
שואה היא ואפי' ארסה
לה היא דלי ודל ארסה
היא אחי' תמכור לבתלה
למה אלא ספק שואה היא
וספק דלילי ארסה לא
היא יחיי:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] אביר רב אש' מחנ' נמי
דיקא דקמני יחלוקי ירשי
הבעל עם ירשי האב. נ"ב
ע' יומא פה ע"ב בתום'
ישנים ד"ה תשובה בע"א
יוה"כ וכו' וכתוב"ט פ"ב
דלכות מ"ב בד"ה יפה
פ"ח עם ד"א וכו'.

הסכמים ויזומים

[illegible]